

AFSCHEID VAN EURAS

AARTJE LANGSTAARTJE

PETRALOUISE MURIS

© geschreven en geïllustreerd:
PetraLouise Muris.

Bladzij	Hoofdstuk
3	1 De winkel moet leeg.
7	2 In de tuin van Max.
10	3 Miauw wil op jacht.
13	4 Euras bijt.
17	5 'Nee jij niet!'
21	6 Kwibus en Kees.
24	7 De vrienden halen.
27	8 Een warm plekje.

HOOFDSTUK 1 DE WINKEL MOET LEEG.

Vandaag is het stil in de dierenwinkel.
Aartje wordt wakker van de krakende winkel deur.
Karin haalt enkele kooien weg en sleept zakken
kattenbakgrit naar buiten.
'Ik haal je zo Euras,' zegt zij: 'ik moet eerst alles in
de auto zetten.

Euras wil direct mee, hij wil uit.
Hij jankt voor de deur.
Even later komt Karin in haar winkel terug en lijnt de
hond aan.
'Wij gaan even wandelen, ik moet straks nog meer
in de bestelauto laden.'
Euras begrijpt niet waarom Karin zo gehaast is.
Hij sjokt geeuwend achter haar aan naar buiten.

Nog geen drie minuten later staat de hond weer in
de winkel.
'Wat ben je snel terug!' piept Aartje Langstaartje
het kleine muisje.
'Ik ben boos Aartje, ik wilde ietsje langer wandelen.
Ik heb niet eens alles gedaan.
Je weet wel, ik moest nog een hoopje.'
'Heb jij nu pijn in jouw buik?' vraagt de kleine muis.
'Dat niet, maar ik moet wel nodig. Vraag jij even
aan Karin of zij mij nog naar buiten laat? Mij begrijpt
zij niet.'

Karin loopt naar de toonbank om daar flesjes weg te
halen.
De muis leunt tegen de tralies van zijn kooitje en
kijkt Karin vragend aan.

‘Euras moet nog een hoopje doen, hij moet nodig.’
Karin bliest: ‘geen tijd muis! Hopla, jij moet ook uit
jouw kooi!’

Zij pakt het kooitje vast en schudt de muis eruit.

Aartje schrikt zich een hoedje als hij over de
toonbank rolt.

‘Wat is er met jou, Karin?’ vraagt hij onthutst.

‘Mijn winkel is kapot. Ik moet alles opruimen!’ bliest
Karin weer.

‘Kapot?’ piept Aartje verbaasd: ‘jouw winkel is niet
kapot. Waar is jouw winkel dan kapot? Ik zie geen
scheur en de deur zit er ook nog in.’

‘Mijn geld is op en de winkel moet leeg! Jij moet
verhuizen.’

Karin kijkt boos, zij gooit met alle spullen.

‘Ik had toch zo gehoopt dat dit een leuke winkel zou
worden! Er kwamen te weinig klanten.

De mensen kopen hun spullen liever in de
supermarkt of bij het tuincentrum!’

Zij vouwt verhuisdozen open en doet er van alles in.
Opeens begint zij te huilen: ‘ik moet nog een
heleboel betalen.’

‘Ach, arme Karin,’ troost Aartje: ‘wat naar voor jou.
Mag ik voortaan bij jou in huis wonen?’

‘Nee dat gaat niet,’ zegt Karin kort: ‘jij bent een
buitenmuis en die horen buiten! Alle beesten
moeten weg.

De wandelende takken, de vogeltjes en tja, alles
wat hier zoal leeft.

Aartje kijkt teleurgesteld, hij wordt meteen
zenuwachtig.

‘Hoe moet ik aan een nieuw huis komen?
Waar mag ik wonen? Zou ik misschien bij Mario in
de pizzeria mogen wonen?’

Hij schrikt van de winkeldeur die dicht gegoooid
wordt. Karin loopt buiten met vogeltjes in kooien.

Miauw komt schrikachtig uit de keuken tevoorschijn
en springt op de toonbank.

‘Wat is hier aan de hand? Wat is het hier leeg.
Ik ben bang.’

‘Moet jij ook een ander huis zoeken?’ vraagt Aartje
aan Miauw: ‘ik mag niet bij Karin wonen.’

‘Hoezo?’ miauwt Miauw.

‘De dierenwinkel gaat voorgoed sluiten, we moeten
verhuizen.’ klaagt het muisje.

‘O nee, schrikt Miauw: ‘ik wil hier blijven, wat
moeten we doen!’

‘Ik weet het niet,’ zucht Aartje: ‘ik vind het naar dat
ik een nieuw huis moet zoeken.’

‘We kunnen weglopen.’ concludeert Miauw.

‘Is dat wel verstandig, er staat wel op de muur dat alles weg moet.’ jammert Aartje.
Miauw zucht: ‘Karin wil ons niet meer, wij lopen weg.’

Euras ligt alweer te slapen.
Aartje heeft het moeilijk hem wakker te maken.
Hij trekt aan Euras zijn ooglid.
‘Doe jouw ogen open Euras, we gaan weg!’
‘Uit?’ Euras is meteen klaarwakker.
‘Zie jij ergens jouw mand staan? Zie jij soms ergens je eetbak? Karin wil ons kwijt. Zij heeft geen waakhond meer nodig. Zij houdt vast niet meer van ons.’ jammert Aartje.

Euras staat traag op en drementelt naar het keukentje.
‘Nee, er staat geen eten en ook geen drinken.
Waar is mijn mand toch. Waar is Miauw haar voer?’
Hij loopt de winkel door en kijkt naar de toonbank.
‘Waar is jouw kooitje?’
‘Ik ben er uitgegooid. Karin wil niet meer dat ik in het kooitje woon.’
‘Daarom lopen wij weg!’ miauwt de poes.
‘Dus ik hoef niet meer op de winkel te passen?’
jammert Euras: ‘en mogen wij echt niet met haar mee naar huis?’
‘Het staat daar op de muur.’
Aartje wijst naar een stuk papier op de muur.
Er hangt een groot vel waarop geschreven staat.
“Alles moet weg”.
Wat daaronder staat, begrijpt de muis niet.
‘Het was hier zo fijn.’ jankt Euras.
‘Ik vond het hier ook heerlijk.’ zucht Miauw.
‘Wat denken jullie van mij. Het was hier beter dan bij Lampenkeesje.’ moppert Aartje.

HOOFDSTUK 2 IN DE TUIN VAN MAX.

‘Laten wij vlak bij de deur gaan zitten,’ oppert Euras: ‘dan rennen we meteen weg als die opengaat. Klim vast op mijn rug Aartje. Miauw kom hier, we vertrekken zodra wij de kans krijgen.’

De winkeldeur zwaait weer open, Karin rent naar binnen. Zij hijgt.

‘Nu!’ blaft Euras.

De dieren hollen de winkel uit.

Karin heeft nog niets in de gaten, zij pakt weer van alles in de verhuisdozen.

Pas als het Euras zijn uitlaattijd is, merkt zij dat de dieren weg zijn.

‘Kom Euras we gaan uit!’ roept zij bij de winkeldeur. Natuurlijk komt Euras niet.

‘Euras kom!’ roept zij weer.

Het blijft stil. Zij loopt naar het keukentje.

‘Nou moe? Waar zijn ze?’

Er is geen verstopplekje meer in de winkel.

Alle grote zakken en dozen heeft zij weggehaald.

‘Dan zijn zij naar buiten. Waarom heb ik dat niet opgemerkt?’

Karin stapt naar buiten, het stortregent.

‘Euras!’ schreeuwt zij zo hard zij kan.

Dan loopt zij de winkel in.

‘Wat moet ik doen,’ denkt zij: ‘straks komen de dieren voor een lege winkel te staan.

Wacht, ik loop even naar Mario.

Ik vraag hem of hij af en toe naar mijn winkel deur kijkt. Ik geef hem mijn telefoonnummer.'

De dieren zitten al een poosje in de tuin van Max. Max is ook een rottweilerhond, een hele aardige. Max weet niet dat er dieren in zijn tuin zijn. Hij slaapt binnen in zijn mand.

Buiten, onder de grote groene tuintafel, rillen de dieren van de kou.

Miauw heeft ook van opwinding, zij heeft honger.

Zij weet niet hoe zij aan eten moet komen.

Zij is gewend blikvoer te krijgen en soms verse vis.

Zij denkt aan een gekookte wijting, zij likt haar bekje af. Haar maagje knort.

'Hebben jullie geen trek in een hapje? Mijn maag doet pijn.' jammert zij.

'Eerlijk gezegd heb ik ook zin in eten.' smakt Euras.

'Ik ook.' jammert Aartje, hij denkt aan de overheerlijke zaadjes die hij altijd van Karin kreeg.

'Ik maak Max wakker,' zucht Euras: 'misschien heeft hij genoeg voer voor ons allemaal.

We moeten toch eten nietwaar?'

Euras rekt zich uit en loopt naar de keukendeur.

'Woef, waf, waf!' blaft hij.

Max reageert niet.

Weer blaft hij, Max schijnt doof te zijn.

'Kun jij hem zien?' vraagt Miauw: 'ligt hij in de keuken?'

Euras duwt zijn neus tegen de ruit van de keukendeur.

'Woef, woef, Max, heb jij een kluif voor mij?'

'Je moet niet alleen om een kluif vragen, wij willen allemaal eten. Ik lust toch geen kluiven!' jammert Miauw.

'Max, Max, doe open, we hebben honger!

Hij doet niet open Miauw.' jammert Euras.'

'Krabbel tegen de deur, misschien helpt dat.' oppert Miauw.

Euras krabbelt tegen de deur. Opeens verschijnt de kop van Max.

'Het spijt me jongens, deze deur is op slot.

Ik heb straf, ik mag niet naar buiten.

Ik heb in de huiskamer geplast.

Tjonge, als ik had geweten dat jullie

kwamen had ik dat niet gedaan. Ik moest ineens zo nodig. Mijn baasje moet mij op tijd uitlaten, dat hoort toch? Sorry jongens, de volgende keer beter.

Ik ga weer naar mijn mand.'

'Nee niet doen,' jammert Euras: 'luister nou toch. We hebben honger. Wij zijn weggelopen omdat Karin ons niet meer wil.'

Max duwt met zijn voorpoot tegen de ruit.

'Deze deur is echt op slot en de vrouw is er niet. Ik ga naar mijn mand, tot ziens!'

HOOFDSTUK 3

MIAUW WIL OP JACHT

Omdat niet meer regent, rennen de dieren naar het park.

Euras holt meteen naar een waterplas.

‘Neem jij nu even die muis op jouw rug, Miauw, ik wil drinken. Anders valt hij per ongeluk in het water.’

‘Ik weet al hoe ik aan eten moet komen,’ zegt Miauw plots: ‘ik ga op jacht.’

‘Waar ga je dan op jagen?’ vraagt Aartje.

‘Gewoon... op vogels en muizen.’

‘Maar ik ben toch een muis?’ schrikt Aartje: ‘ik wil niet dat jij muizen gaat eten.’

‘Vogels dan?’ miauwt Miauw.

‘Ook niet. Ik heb ook vogelvriendjes, je weet wel, Kees en Trees koolmees, Kwibus mus en Aaf raaf en nog anderen.’

‘Nou Aart, ik moet toch wat eten, ik verga van de honger. Straks kan ik geen poot meer verzetten.’

‘Euras, neem Aartje even van mij over, je hebt nu wel genoeg gedronken. Vlug, ik wil jagen!’

Aartje trippelt van de één naar de andere rug.

‘Zo, daarginds zie ik al wat. Jullie moeten blijven staan. Loop mij niet in de weg!’

Miauw zakt door haar poten en sluipt als een soldaat over het gras.

Nauwlettend houdt zij haar prooi in de gaten.

Net als zij het diertje wil pakken begint Euras hard te lachen: ‘ha, ha, ha! Zo’ moet jij het doen sufkop!’

Hij rent als een op hol gelagen paard op het diertje af. Die schrikt daar zo van dat het in een boom verdwijnt. Door de bladeren zit hij goed verborgen. Miauw kijkt boos naar Euras.

‘Sufkop? Jij bent zelf een sufkop. Ik vroeg je om te blijven staan. Nu hebben wij nog geen eten!’

‘Gelukkig maar,’ zegt Aartje blij: ‘ik lust geen eekhoorntjesvlees. Zak door je poten Euras, ik ga zaad verzamelen.’

‘Zaad? Nou Aart, ik ben geen vogel,’ blaft Euras: ‘geef mij maar een lekkere kluif!’

Aartje vindt hier en daar mooie dikke graszaden.

‘Eet ook wat miauw, dan verdwijnt je honger.’

Even later kauwt Miauw op graszaad.

‘Bah, ik wil vis!’

Zij spuugt het zaad uit. ‘Ik ben geen muis!’

Zij trippelt naar de vijver.

‘Hier zwemt vast vis, Euras.’

‘O ja?’ blaft Euras.

'Euras, haal jij vis uit de vijver!' commandeert Miauw. Euras stapt het koude water in.
'Ik kijk even onder water of ik vis zie.' blaft hij. Binnen een oogwenk haalt hij zijn kop weer omhoog.
'Br, nat en koud!' rilt hij en schudt zich uit. De waterspetters uit zijn pels vallen op de kleine muis.
'Heb je vis gezien?' vraagt Miauw.
'Ik zag niks onder water.' blaft Euras.
'Hoezo? Had jij je ogen soms dicht?' zegt Miauw kwaad.
'Ik houd nu mijn ogen open, dat beloof ik jou. Ik vang wel even een vis voor jou.'
Euras stapt voor de tweede maal het koude water in.
Miauw wacht gespannen af.
'Hap, hap!' doet Euras zijn bek ineens. Een vis springt omhoog en verdwijnt weer in het water.
'Mis!' zucht Euras terwijl hij zijn kop uitschudt.
'Vooruit, probeer het weer!' commandeert Miauw.
'Doe het zelf maar, ik lust liever hondenbrokjes.'
'Hondenbrokjes groeien niet in het park,' snauwt Miauw: 'ik heb een beter idee, laten wij naar het winkelcentrum teruggaan. Daar lopen genoeg mensen, misschien geven die ons wat te eten.'
'Best Miauw! Klauter maar weer op mijn rug Aartje, dan zijn wij er vlugger.

De dieren hollen naar het winkelcentrum. Zij snuffelen voor de deur van Mario's pizzeria. Die heeft niets in de gaten, hij heeft het te druk. Zijn zaak staat vol klanten, zij hebben allemaal trek in een pizza.

HOOFDSTUK 4

EURAS BIJT.

In de pizzeria eten al de klanten hun pizza.
Mario heeft even de tijd om naar buiten te lopen.
Hij kijkt even naar de winkel deur van de gesloten dierenzaak.

‘Nee, zij zijn er nog niet. Misschien heeft Karin haar dieren al gevonden.’ denkt hij.

Hij loopt weer naar binnen.

‘Ik kijk straks nog wel een keer.’ denkt hij.

Een paar winkels verderop snuffelen de dieren bij een viszaak.

Het ruikt er heerlijk naar gebakken vis.

Mensen lopen in en uit, niemand merkt de dieren op.

‘Ik wou dat ik een mens was, dan kocht ik heel veel vis.’ jammert Miauw.

‘We gaan naar binnen,’ blaft Euras: ‘dan ga ik net zo lang janken totdat ik vis krijg.’

‘Ik lust geen vis.’ jammert Aartje.

Euras heeft het nog maar net gezegd of hij staat al in de viszaak.

De klanten denken dat de hond bij iemand hoort.

Zij kijken boos want honden mogen niet in winkels.

Euras jankt: ‘ik wil vis, ik moet een vis hebben, een hele grote. De grootste!’

‘Van wie is die rottweiler?’ vraagt de visboer.

‘Niet van mij!’ roept een klant.

‘Ook niet van mij.’ zegt een ander.

Alle klanten schudden nee met hun hoofd.

Nu komt de visboer dreigend achter de toonbank vandaan.

Euras zijn oortjes gaan van schrik plat naar achteren. Met grote angstogen kijkt hij naar de boze visboer.

‘Vooruit, mijn winkel uit.’ schreeuwt de visboer en komt met zijn grote grijphanden dichtbij de hondensnoet.

Euras laat zijn tanden zien, niet omdat hij vals is maar omdat hij heel erg bang is.

Er staan zoveel mensen in de winkel dat Euras niet meteen de uitgang ziet.

Net als de grote grijphand Euras wil pakken, bijt Euras er in.

‘Au verdikkie!’ schrikt de visboer. Hij kijkt naar zijn hand.

De klanten deinzen opzij, zij denken dat Euras een valse hond is.

Euras is weer buiten, hij trilt van de schrik.

Hij is zich van geen kwaad bewust en dreunt naar Miauw.

‘Heb je vis?’ vraagt zij, wat natuurlijk een domme vraag is want zij ziet geen vis.

‘Weg hier!’ schreeuwt de visboer, hij rent op de beesten af.

Miauw schrikt ook, haar staart wordt dik en haar nekharen komen vanzelf omhoog.

Zij sist en heft haar poot op. Zij laat haar nagels zien.

Dan rent zij plotsklaps weg.

Euras rent achter haar aan.

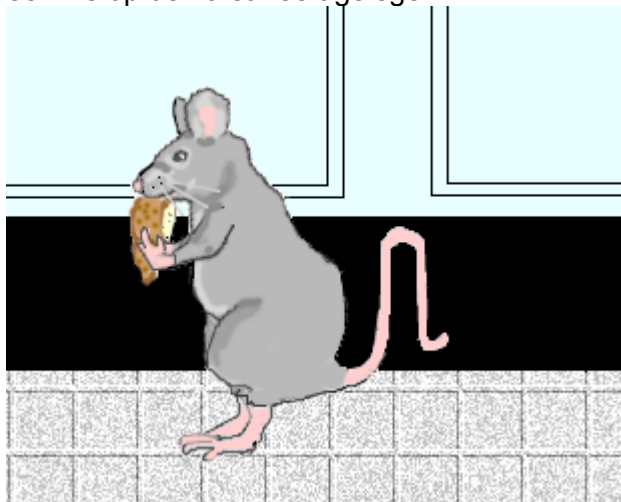
Aartje is nog in de viswinkel.

Hij heeft zich verstopt.

Hij viel van Euras toen de hand hem wilde grijpen.

Zijn neusje gaat op en neer, hij ruikt iets lekkers.

Achter de toonbank ligt een broodkorstje.
Aartje kijkt omhoog of de visboer op hem let, maar die heeft de muis nog niet gezien.
Dan rent hij snel op het korstje af en begint eraan te knagen.
Hij heeft zo'n honger dat hij niet eens proeft dat er een vis op de korst heeft gelegen.

De visboer laat een euro vallen.
De munt valt op de stenen vloer en rolt richting Aartje.
'Wat?' gilt de visboer: 'heb ik hier muizen?'
Hij pakt een bezem en wil de muis platslaan.
Sommige klanten kijken onthutst, zij roepen:
'ach, het is maar zo'n klein muisje, die doet toch niets?'
'Niets?' gilt de visboer: 'als ik hier muizen heb moet ik mijn viswinkel sluiten. Die vieze muizen vreten aan alles!'
Hij probeert Aartje opnieuw te slaan maar die rent snel naar buiten.

Aartje kijkt links en rechts, hij ziet Euras en Miauw nergens.

Dan trippelt hij naar de dierenwinkel.

Hij wacht uren op Euras en Miauw, het wordt al donker.

‘Hé kleine muis!’

Aartje draait zijn kopje om, hij ziet Max staan.

‘Ik ben de tuin uitgewandeld,’ grinnikt Max: ‘wat doe jij hier zo in jouw eentje? Waar zijn de anderen?’

‘Ik weet niet waar zij zijn. Ik moet een slaapplekje zoeken. Mag ik alsjeblieft een nacht in jouw mandje slapen?’

‘En ik dan?’ vraagt Max

‘Naast mij natuurlijk, ik ben zo klein, jij hebt vast geen last van mij.’

‘Nou vooruit dan maar. Jij moet je wel rustig houden want mijn bazinnetje houdt niet van muizen. Jij moet morgen weer weg, oké?’ Max laat Aartje op

zijn
schouders
klimmen en
sjokt dan
naar huis
terug.
‘Sst,
zachtjes,
de vrouw
mag niet

weten dat jij hier bent.’ sist hij.

Max stapt in zijn mand en laat de muis van zijn rug glijden. Dan pakt hij Aartje voorzichtig tussen zijn tanden en duwt hem op een kussentje.

Met een zucht laat hij zich in zijn mand zakken.

‘Welterusten muis.’

‘Welterusten Max.’

HOOFDSTUK 5

'NEE JIJ NIET!'

Als de eerste zonnestralen de kamer binnen vallen doet de muis zijn oogjes open.

Hij is nog niet goed wakker, hij denkt eerst dat hij in de dierenwinkel is.

Hij kijkt verbaasd in het rond.

'Waar ben ik?' denkt hij.

Hij knippert een paar keer met zijn oogjes.

'O ja dat is waar ook, ik ben bij Max.

Vandaag moet ik weg. Jammer dat ik niet langer mag blijven.'

Max wordt ook wakker hij geeuwt en kijkt naar de muis.

'Mag ik echt niet langer blijven Max?'

'Nee muis, mijn bazin wil geen muizen en katten in haar huis. Eén beest is genoeg en dat ben ik.

Eet wat uit mijn bak en ga dan naar buiten.

Je mag door het raam die staat op een kier.'

'Nee Max, jouw voer wil ik niet, ik eet buiten wel wat graszaad. Ik moet opzoek naar Euras en Miauw.'

Aartje kruipt door het openstaande raam.

'Bedankt Max, jij bent een aardige hond.'

'Graag gedaan muis, tot ziens!'

Aartje loopt door de tuin.

Hij eet eerst wat graszaad en gaat dan naar het winkelcentrum.

Euras ligt voor de deur van de dierenwinkel.

Miauw ligt op de vensterbank.

De grote zwarte hond geeuwt: 'ik hoop dat Karin gauw komt, dan kunnen wij naar binnen.'

Het muisje piept: 'wat ben jij dom zeg! Jij ziet toch dat de winkel leeg is? Alle spullen zijn weg. Zeg eens, waar waren jullie gisteren opeens? Ik kon gelukkig bij Max slapen.'
Euras zegt boos: 'ik ben toevallig niet dom! We hebben Karin net gezien, zij is naar de supermarkt. En gisteravond zijn wij naar huis gelopen. Karin liet ons binnen.'

Karin komt aanwandelen, zij draagt grote tassen.
'Kom beesten we gaan naar huis. Jij moet aan de riem Euras.'
'Mag ik op je rug?' vraagt Aartje: 'ik kan niet zo snel lopen.'
Net als Aartje op de rug van Euras wil klauteren roept Karin: 'nee jij niet!'
Aartje kijkt met zielige kraallogjes naar Euras.
'Ik kan er niks aan doen Aartje, ik ben de baas niet.' blaft hij.
'Moet ik dan afscheid van jullie nemen? Zie ik jullie nu nooit meer?' jammert Aartje.
'Waarschijnlijk niet, we gaan verhuizen. Ik weet niet waar naartoe. Ergens in Rotterdam geloof ik.'
'Maar dan woon jij vlak bij Blijdorp, in die dierentuin woont Glittertje het rendier.' juicht Aartje plots.
'Laten wij dan afspreken dat Glittertje ons met Kerstmis ophaalt,' stelt Euras voor: 'ik regel dat wel. Dan zien we elkaar weer met Kerst, goed?'
'Ja goed.' lacht Aartje.
'Ik moet nu echt gaan.' moppert Karin.
Zij trekt Euras mee.
'Tot Kerstmis in Blijdorp!' blaft Euras.
'Tot kijk!' miauwt Miauw.

'Dag lieve Euras, dag lieve Miauw!' huilt Aartje.

Als de dieren uit het zicht verdwenen zijn voelt Aartje zich leeg en verdrietig.

Hij kijkt naar de lege dierenwinkel, hij huilt: 'en ik dan? waar moet ik heen? Ik wil dat de dierenwinkel weer opengaat.'

Hij snikt en door zijn traantjes kijkt hij naar binnen. Hangt daar Winnie Spinnie in zijn webje?

'O nee, hoe moet ik de winkel in!' schrikt hij. Hij denkt nu ook aan Bokkie tor en Tak naaktslak, die zitten nog in de plantenbak op het plaatsje achter de winkel.

'Ach wat dom, ik denk nu pas aan mijn kleine vriendjes.

Ik moet ze uit het tuintje halen en Winnie moet uit de winkel.

Wat gebeurt er anders met mijn vriendjes als er andere mensen in de winkel komen.

Ik moet Aaf raaf zoeken, zij kan hen uit de tuin halen.'

Aartje rent naar drogisterij Vaatje Kruiden.

Op het dak er tegenover zit de vogel vaak.

Als hij daar aankomt vliegt Kwibus mus voorbij.

'Hallo Aartje!' tjlpt hij.

'Heb jij Aaf raaf ergens gezien?' vraagt Aartje.

'De hele dag niet, ik weet niet waar zij is,' tjlpt Kwibus: 'is er dan iets?'

'Aaf moet Tak naaktslak en Bokkie tor redden.' jammert de muis.

Kwibus vraagt: 'wat is er dan aan de hand?'

'De dierenwinkel bestaat niet meer, de winkel is leeg. Achter de winkel is een mini tuintje, daar wonen mijn vriendjes in een plantenbak.

Het is een gevaarlijke plek als andere mensen de winkel krijgen. Zij worden dan weggeveegd.'

'Jij wilt zeker dat ik ze haal?' tjlpt Kwibus: 'waar moeten zij dan heen? Moet ik ze maar naar het park brengen? Of weet jij een andere plaats?'

'Ik heb zelf ook geen plekje meer,' jammert Aartje: 'breng ze maar naar het park. Wil jij ook kijken of er een klein raampje van de winkel openstaat?'

'Waarvoor?' tjlpt Kwibus.

Winnie de spin is nog in de winkel. Hij moet er ook uit. Stel je voor dat er mensen komen die schoon gaan maken.

Mensen houden niet van spinnen zij zijn gevaarlijk voor die beestjes.'

Kwibus tjlpt: 'ik vlieg meteen naar het tuintje.

Ik bedenk wel een manier om die diertjes mee te nemen. Ik kijk ook of er een raam openstaat.

Blijf hier in de buurt, ik zie je straks Aartje!'

Aartje zoekt een veilig plekje.

Hij moet op Kwibus wachten.

Aan de overkant staat een reclamebord.

'Dat lijkt mij wel een veilig plekje.' denkt hij.

Aartje rent er kris kras naartoe.

Het muisje kijkt vanachter een reclamebord naar de voeten die voorbij wandelen.

Hij hoopt dat niemand hem ziet, hij maakt zich zo klein als een pingpong balletje.

Intussen denkt hij aan een warm plekje om te wonen.

HOOFDSTUK 6

KWIBUS EN KEES.

Kwibus vliegt naar het plaatsje omdat Tak naaktslak en Bokkie tor uit de plantenbak moeten.

Dat moet omdat de dierenwinkel leeg is.

Het nare is dat zij niet weten dat Kwibus hen komt ophalen.

Zij weten ook niet dat Aartje niet meer in de winkel woont.

Kwibus landt bovenop de plantenbak.

Hij ziet de beestjes niet.

Dan ziet hij Tak naaktslak aan de zijkant van de plantenbak hangen. Hij ziet hoe groot de slak is.

Bokkie ziet hij niet.

Hij vliegt weer weg om een blad van een boom te halen.

Aan dat blad moeten de slak en de tor zich vasthouden voor een vlucht naar het park.

Kwibus vliegt in een grote boom en bijt een blad van een tak.

Kees koolmees zit in diezelfde boom, hij komt naast Kwibus op de tak zitten.

‘Maak jij een nestje?’ vraagt hij.

‘Nee Kees, ik heb al veel nestjes gemaakt maar nooit van bladeren.

Ik gebruik er takjes voor en soms wat donsveren uit mijn eigen verenpak.’

‘Waarvoor heb jij dat blad dan geplukt?’

‘Ik moet Tak naaktslak en Bokkie tor uit de plantenbak halen.

De dierenwinkel is leeg.

Zij moeten naar een andere plaats gebracht worden.'

'Lukt jou dat wel alleen? Zal ik met je meegaan?'

Kees koolmees hipt driftig heen en weer op de tak, hij wil graag mee.

'Goed ga mee,' tjlpt Kwibus: 'misschien kun jij helpen.'

De twee vogels vliegen met het blad naar de plantenbak achter de lege winkel.

Tak naaktslak schrikt zich een hoedje als Kees midden in de plantenbak ploft.

Kwibus zit erboven, hij tjlpt met het blad tussen zijn snavel.

'Je hoeft niet bang te zijn hoor Tak!

Ik ben het, Kees koolmees.'

'Ik dacht dat jij mij wilde oppeuzelen.' jammert Tak geschrokken.

Kwibus tjlpt: 'we komen jullie halen, we brengen jullie naar het park.'

‘Niks hoor, ik wil niet naar het park. Ik heb het hier naar mijn zin.’ stribbelt Tak tegen.

‘Kruip op het blad Tak, want jullie lopen hier gevaar.’ fluit Kees.

‘Wat voor een gevaar, hier gebeurt nooit iets!’ moppert Tak aangebrand.

‘De winkel is leeg Tak,’ nu moppert Kwibus ook:

‘Euras, Miauw en Aartje wonen hier niet meer.

Als nieuwe mensen deze winkel krijgen ruimen zij alles op. Dus ook dit achtertuintje. Winnie hangt er ook nog in zijn web. Ik zou niet weten hoe wij die moeten redden. Plak jezelf vast op dit blad je moet mee of je wilt of niet.’

Bokkie tor die eerst nog aan de zijkant van de plantenbak zat klimt nu de bak in.

‘Ik dacht al,’ zucht hij: ‘ik zat aldoor naar binnen te koekeloeren. De winkel leek zo leeg.

Ik weet trouwens een manier om Winnie uit de winkel te halen. Naast de deur zit een roostertje, ik kruip erdoorheen. Gaan jullie vast met Tak naar het park, ik ga Winnie halen. Komen jullie ons dan straks ophalen?’

‘Goed idee.’ tjipt Kwibus.

Tak kruipt met een slakkengang het blad op.

Dat duurt een poos.

Bokkie tor is in diezelfde tijd door het roostertje naar binnen gewandeld.

Tak heeft zich eindelijk vastgeklemd op het blaadje.

Kwibus kan wegvliegen.

‘We gaan eerst langs Aartje, misschien weet hij een goed plekje.’ tjipt Kwibus.

HOOFDSTUK 7

DE VRIENDEN HALEN.

Bokkie tor zoekt in de lege winkel naar het web van Winnie Spinnie.

Hij ontdekt het web tegen het plafond boven de toonbank.

‘Pst Winnie, kom eens naar beneden?’

Winnie slaapt in zijn web.

‘Nou moet ik ook nog naar boven klimmen en ik ben al zo moe!’ moppert Bokkie.

Hij roept Winnie nog een keer maar nu harder.

‘O help Winnie, er zit hier een grote vogel die jou op wil vreten, kom gauw!’ schreeuwt hij.

Winnie schrikt zich een ongeluk, hij rent zijn web uit.

‘Sorry, ik ben het maar!’ schreeuwt Bokkie.

Hij zit inmiddels op de toonbank en is behoorlijk kwaad.

‘Moet ik omhoog of kom jij omlaag. Heb jij niets eens gemerkt dat de winkel leeg is? Heeft niemand jou gezegd dat je moet verhuizen?’

‘Nou je het zegt,’ geeuwt Winnie verbaasd: ‘nee ik weet van niks. Waar is iedereen?’

Bokkie is altijd hatelijk, hij merkt dat zelf niet eens.

Hij kijkt minachtend naar Winnie.

‘Foei, foei, heb jij aldoor geslapen, luie bromvlieg! Ben jij nu eindelijk uitgerust? Dat heb je ervan als je lui bent, zo mis je alles! Jij hebt zeker zand in jouw ogen en oortjes hè? Kom mee naar de plantenbak voordat jij door mensen wordt opgeveegd.

Wij worden per blad naar het park gebracht.

Daar wachten onze vrienden op ons. Vlug een beetje!’

Winnie wrijft in zijn oogjes en kijkt naar beneden.

‘Ach... alles is weg.’ zucht hij.

‘Haast, haast, schiet op! Jij hebt acht poten gebruik ze, wil je!’ moppert Bokkie.

Winnie drementelt tegen zijn zin met Bokkie mee.

Hij heeft geen zin om te verhuizen.

In het park is het meestal vochtig en in de winkel was het altijd lekker warm.

‘We gaan via de schutting en de plantenhangar langs de ketting de plantenbak in.’
commandeert Bokkie.

‘Ha zijn jullie daar eindelijk?’

Bovenop de plantenhangar huppelt Kees koolmees.

‘Jij wilt ons toch niet als een hapje, hè Kees?’

Zo niet, ga ik als eerste mee!’ gebiedt Bokkie.

‘Zul jij toch even moeten wachten.

Kwibus haalt twee verse bladeren.

Ik kan je onmogelijk tussen mijn snavel vasthouden,
dan slik ik je naar binnen.’ giechelt Kees.

Bokkie kijkt naar Kees en dan naar Winnie.

‘Winnie, jij moet straks met Kees mee!’ beveelt hij.

Kwibus vliegt op de schutting en fladdert naar de
plantenbak. Hij laat de blaadjes uit zijn bekje vallen.

‘Opstappen allebei!’ tjlpt hij: ‘Bokkie moet bij Kees
op het blad en ik neem Winnie, want die weegt
zwaarder.’

Met frisse tegenzin stapt Bokkie op het blad van
Kees koolmees en Winnie op het blad van Kwibus
mus.

‘We moeten naar het houten huisje midden in het park. Dat heb ik met Aartje Langstaartje afgesproken.’ tjipt Kwibus met het blad tussen zijn snavel.

Kees kwettert: ‘met een beetje geluk lukt het hem om bij de parkwachter te gaan wonen. Hij moet het nog vragen.’

‘Dat is beter voor Winnie.’ tjipt Kwibus weer.

Winnie wordt ineens vrolijk. Het idee om in een huis te gaan wonen vindt hij prettig. Dat is beter dan in een boom of struik.

‘En ik dan?’ jammert Bokkie.

‘Tak naaktslak zit tussen de rozenstruiken voor het houten huisje, ik vlieg daar meteen heen.’ kwettert Kees koolmees.

Als de beestjes in het park zijn aangekomen, is Aartje er nog niet.

‘Waar blijft hij nou!’ kwettert Kees koolmees.

Hij kijkt ongerust, hij kwettert: ‘Kwibus, we moeten Aartje halen. Dat heb ik eerder met mijn vrouw Trees gedaan. Wie weet, misschien kan hij niet oversteken, het is altijd zo druk op straat.’

‘Laten wij meteen gaan. Tot zo jongens!’ tjipt Kwibus.

De beide vogels vliegen weg.

Zij laten Winnie en Bokkie achter in de rozenstruiken voor het houten huisje.

Die mopperen dat er doornen aan de rozenstruiken zitten.

HOOFDSTUK 8

EEN WARM PLEKJE.

Aartje is nergens te bekennen daarom vliegen de vogeltjes naar het park terug.

Bokkie tor is erg teleurgesteld dat Aartje niet mee gekomen is.

‘Wij zullen op Aartje moeten wachten Bokkie,’ sust Kwibus: ‘maar waar is Tak naaktslak gebleven? Nee toch, hij zal toch niet opgegeten zijn door één of ander beest?’

‘Die spugen hem gelijk uit!’ schatert Kees koolmees: ‘of nog erger, hij glijdt tussen hun snavels uit, ha, ha.’

‘Hebben we plezier?’ horen zij opeens achter zich.

‘Gelukkig, ben je daar eindelijk? We hebben ons naar gezocht.’ kwettert Kees koolmees.

‘O Aartje,’ jammert Winnie Spinnie: ‘we hebben geen huis meer.’

‘Rustig maar Winnie, ik zorg wel weer dat wij een fijne plek krijgen. Kees? Wil jij even door het raam kijken of de parkwachter er is?’

Kees koolmees vliegt naar het raam, hij kijkt naar binnen.

‘Het is erg donker binnen, ik denk niet dat de parkwachter binnen is.’

‘Dan wachten wij,’ tjlpt Kwibus: ‘totdat die wachter thuis komt.’

‘Misschien ligt hij te slapen,’ twijfelt Kees: ‘ik tik tegen het raam.’

Kees tikt met zijn snavel tegen het raam.

Het blijft stil in het huisje.

Hij tikt nog een keer. ‘Ponk, ponk, ponk.’ klinkt het.

Opeens verschijnt er een gezicht voor het raampje.
'Zie je wel!' juicht Kees: 'kom vlug Aart, ik zet je voor het raam. Kwibus, help mij de muis op te tillen. Houdt ons goed vast Aart!'

De beide vogeltjes tillen de muis op en zetten hem voor het raam.

'Praat Nederlands met die man, geen muizentaal!' commandeert Kwibus.

'Hoehoe, meneer de parkwachter!' schreeuwt Aartje.

De parkwachter doet het raampje open, hij vindt het vreemd dat er twee vogels en een muis voor zijn raam zitten. Er komt zelfs een spin bij en een boktor. Hij hoort het muisje praten.

'Dag meneer, ik wil graag in uw huisje wonen.' zegt Aartje.

De parkwachter kan zijn oren niet geloven.

Het muisje spreekt zijn taal.

'Zeg nog eens wat?' vraagt de parkwachter, hij gelooft het nog niet.

'Ik wil een warm plekje om te wonen. Mag ik voortaan samen met mijn vriendjes in uw houten huisje wonen?'

'Ha, ha, ha!' lacht de parkwachter.

Aartje kijkt naar de grond, hij denkt dat hij niet in het huisje mag wonen.

Plots zegt de parkwachter: 'ik zie een koolmees en een mus, een boktor en een spin, moeten die allemaal binnen wonen?'

'Nee, alleen Winnie Spinnie en ik, de anderen blijven liever buiten.' piept Aartje hoopvol.

‘Een kruisspin, ha, ha! Kruisspinnen wonen buiten.’
grinnikt de parkwachter.

Hij bekijkt Aartje: ‘aha, jij bent een veldmuis!

Die horen ook buiten!’

‘Maar, maar, maar,’ jammert Aartje: ‘ik ben niet gewend om buiten te blijven en Winnie ook niet!’

‘Tja, ik wil geen muizen in mijn blokhut. Goed één nachtje. Komen jullie maar binnen.’

Aartje trippelt opgelucht naar binnen en Winnie trippelt mee.

‘Nou, ik zie je morgen weer!’ kwettert Kees koolmees: ‘we gaan naar het winkelcentrum.’

De vogels vliegen weg en Tak en Bokkie hebben zich onder de struiken verstopt.

‘Kom hier muis,’ zegt de parkwachter: ‘ik wil wat meer van je weten. Bijvoorbeeld waar jij vandaan komt en waarom jij nu juist hier wilt wonen.’

Aartje begint te vertellen over de dierenwinkel.
Over Euras de rottweilerhond en Miauw de poes.
Over de geldzorgen van Karin en dat daarom de winkel voorgoed dicht is.

Over de heerlijke zaadjes en Winnie de spin.

Hij vertelt al zijn avonturen.

Op laatst snurkt de parkwachter op zijn stoel voor de eettafel.

Midden in de nacht schrikt hij wakker.

‘Ik heb van een muis gedroomd.’ denkt hij en doet het licht aan. Dan ziet hij Aartje in de fruitschaal liggen.

‘Ach kleine muis,’ denkt hij: ‘ik zal je niet wegsturen.’

Hij raakt het muisje voorzichtig aan.

Aartje schrikt er wakker van.

‘Kom hier muis, ik wil met jou praten. Ik zal heerlijke zaadjes voor jou kopen. Wat eet die spin eigenlijk?’

‘Die eet muggen en vliegjes.’ geeuwt Aartje.

‘Vliegen en muggen zijn hier zat. O ja, in wat voor een soort bed slaap jij graag? Ik heb liever niet dat jij in mijn fruitschaal slaapt.’

‘Bij Karin sliep ik in een hamsterkooi, het deurtje bleef altijd openstaan.’ piept Aartje.

‘Goed, ik zal zorgen dat ik dat allemaal in huis krijg. Vannacht mag jij nog in de fruitschaal maar morgen slaap jij in een kooitje. Waar is die kruisspin?’

‘Daar, in de hoek boven het raam.’

‘Zeg jij hem morgen maar dat jullie hier mogen wonen, mits hij alle muggen opeet.’

Aartje zucht en klimt de fruitschaal in.

‘Gelukkig heb ik een warm plekje gevonden.’

Dan valt hij in slaap.

EINDE.